

Klaas

Als Klaas binnenkwam dan kwam er ook echt iemand binnen. Met van die stappen. Dat kan je verder niet uitleggen.

Klaas wilde niet bij het toneel.

Twee pinguïns, een boomstronk en een oude uitlaat voor je verjaardag. Dat was Klaas ten voeten uit.

Klaas, die fotografeerde in 1952 al kale mensen. Dat was uniek.

Klaas keek al 3D toen iedereen nog mono luisterde. Met een rauwe karbonade in zijn hand. Dat was uniek.

Klaas en goudvissen, dan gebeurde er gewoon wat. Magisch was dat.

Klaas die bouwde de Martinitoren na uit lucifers, vroeg of je hem even vast wilde houden en dan stak hij hem aan. Uniek in die tijd.

Klaas, die gooide in 1952 koningin Juliana al een schaalmodel van De Brandaris in haar nek. Dat zag je verder nergens.

Klaas zat 17 jaar na de Tweede Wereldoorlog nog ondergedoken. En hoorde je hem klagen? Nee.

Klaas die neukte nog kont in een kut.

Je
wist niet beter.

Klaas hield van timmeren. Gewoon
lukraak. In een korte broek, met
alleen zijn sokken aan. Je keek ernaar
en dan dacht je: ja, zo kan het ook.

Als je Klaas naar zijn naam vroeg zei
hij: Rita. En je geloofde hem. Door
die ogen.

Met Klaas kon je enorm lachen, maar dan moest je hem wel kennen. Anders had je een slechte aan hem.

Klaas was een van de eerste mondhygiënisten in Noord-Holland. Keek hij in je mond en dan gaf hij je een compliment. Was je toch blij.

Klaas hield van techno uit Detroit. Zuid-Detroit om precies te zijn, vlak bij die ene supermarkt, om de hoek bij Francis.

Klaas in Rome en dan juist geen Italiaans eten, dat was - voor die tijd - vernieuwend.

Klaas stapte uit zijn karretje in een spookhuis en sloeg passerende bezoekers met een natte dweil in hun gezicht. Dat was zijn humor.

Klaas had ook een heel donkere kant. Stond hij opeens naast je bed met een leeg aquarium in zijn handen.

Klaas die een grapefruit schildde,
met zijn blote handen, en dan die
ontlading, dat vergeet je nooit meer.
Uniek.

Klaas schoot foto's op de kermis.
Stond je ernaast, keek je later naar
de foto, en dan had je opeens een
toekan op je schouder. Dat soort
dingen.

Klaas had iets met mensen uit de
gemeente Lemelerveld. Ieder jaar reed
hij er een keer doorheen, dan stopte
hij, kocht een hamlap en reed door.

Klaas kwam ooit Miles Davis tegen op
de Ceintuurbaan. Sloeg hij hem op zijn
achterhoofd met een pot verf. Een week
later nam Miles Kind of Blue op.

Als Klaas kwam dan kwam
hij ook echt.

Klaas had een zwak voor gloeilampen. Ging hij zitten schudden tot ze het weer deden. Dat vergeten mensen nog wel eens, die kant van hem.

Klaas maakte geen onderscheid naar geslacht. Hij neukte alles. Voor die tijd was dat uniek.

Klaas die vouwde een ballon van een teckel. Uniek was dat, in die tijd.

Klaas sprong af en toe onverwacht, dwars door een raam, bij mensen de woonkamer binnen. Men accepteerde dat. Sterker nog, je was trots.